

2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja naruszyła zasadę równego traktowania, ponieważ dokonała rozróżnienia między częścią wykupu menedżerskiego ONO Packaging obejmującą asset deal oraz częścią wykupu menedżerskiego ONO Packaging obejmującą share deal i w związku z tym podzieliła odpowiedzialność między podmioty prawne (to jest Coveris i ONO Packaging Portugal SA) należące do odrębnych przedsiębiorstw, gdy przypisała odpowiedzialność za wskazywane naruszenia popełnione przez jedno i to samo przedsiębiorstwo, które pozostało bez zmian po wykupie menedżerskim.

Skarga wniesiona w dniu 19 września 2015 r. – Węgry/Komisja

(Sprawa T-542/15)

(2015/C 406/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Węgry (przedstawiciele: D. Bonhage i F. Quast, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2015) 4979 final z dnia 14 lipca 2015 r. dotyczącej zawieszenia płatności okresowych z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Funduszu Spójności za wydatki poniesione w programach: Transport, Środkowe Węgry, Zachodnia Kotlina Panońska, Południowa Wielka Nizina Węgierska, Środkowy Kraj Zadunajski, Północne Węgry, Północna Wielka Nizina Węgierska, Południowy Kraj Zadunajski – CCI 2007HU161PO007, CCI 2007HU161PO003, CCI 2007HU161PO004, CCI 2007HU161PO005, CCI 2007HU161PO006, CCI 2007HU161PO009, CCI 2007HU161PO011, CCI 2007HU161PO001;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy odnoszący się do niezgodności decyzji Komisji C(2015) 4979 final dotyczącej zawieszenia płatności okresowych z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Funduszu Spójności Rady (WE) z rozporządzeniem Rady nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności oraz uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz.U. L 210, s. 25):
  - zdaniem strony skarżącej zaskarżona decyzja narusza art. 92 rozporządzenia (WE) nr 1083/2006, ponieważ wydatki, których sprawa dotyczy, nie są związane z poważną nieprawidłowością;
  - w dalszej kolejności strona skarżąca podnosi, że władze węgierskie realizowały programy operacyjne zgodnie z przepisami Unii. Zdaniem strony skarżącej beneficjenci dokonywali zamówień na roboty budowlane i usługi w celu realizacji programów zgodnie z dyrektywą o zamówieniach publicznych nr 2004/18/WE z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114);
  - wreszcie zdaniem strony skarżącej dostępność zakładu mieszania asfaltu w określonej, maksymalnej odległości od placu budowy, w momencie składania ofert była proporcjonalnym technicznym kryterium przydatności w ramach zamówień na roboty drogowe.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa do obrony:

- zdaniem strony skarżącej zaskarżona decyzja narusza prawo Węgier do obrony, gdyż Komisja nie uwzględniła okoliczności prawnych i faktycznych, które Węgry przedłożyły uwadze Komisji przed wydaniem zaskarżonej decyzji;
- ponadto, jak podnosi storna skarżąca, gdyby nie wspomniana nieprawidłowość wynik postępowania byłby inny, w związku z czym naruszenie prawa do obrony winno skutkować stwierdzeniem nieważności zaskarżonej decyzji.

Skarga wniesiona w dniu 18 września 2015 r. – Lysoform Dr. Hans Rosemann i in./ECHA

(Sprawa T-543/15)

(2015/C 406/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Skarżące: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH (Berlin, Niemcy), Ecolab Deutschland GmbH (Monheim), Schülke & Mayr GmbH (Norderstedt), Diversey Europe Operations BV (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: K. Van Maldegem i M. Grunchard, adwokaci)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA)

Żądania

Skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna i zasadna;
- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiej Agencji Chemikaliów dotyczącej wpisania spółki Oxea z siedzibą w Niemczech jako dostawcy substancji czynnej do wykazu przewidzianego w art. 95 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych;
- obciążenie ECHA kosztami niniejszego postępowania;
- zważywszy na postępowanie odwoławcze toczące się przed izbą odwoławczą ECHA, zawieszenie niniejszego postępowania zgodnie z art. 69, a w szczególności art. 69 lit. d) regulaminu postępowania przed Sądem do chwili wydania przez izbę odwoławczą ECHA rozstrzygnięcia w przedmiocie dopuszczalności odwołania wniesionego do niej.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące podnoszą, że zezwalając na wpisanie przedsiębiorstwa do wykazu przewidzianego w art. 95 rozporządzenia nr 528/2012 w odniesieniu do określonej substancji, ECHA nie zastosowała prawa. Zważywszy na uchybienia ECHA w tym względzie, skarżące podnoszą następujące trzy zarzuty:

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że ECHA błędnie zastosowała zasady związane z wymogiem, by przedsiębiorstwo złożyło pełną dokumentację na podstawie art. 95 rozporządzenia nr 528/2012.